

1947.

Петро Андрусів

Ч. 6. РІК V. ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., ЧЕРВЕНЬ, 1948.

ЦІНА 20 ЦЕНТІВ

PHILADELPHIA, PA., JUNE, 1948. VOL. V. No. 6

З ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНОК В ПАРИЖІ

На запрошення французької жіночої організації до Управи "Союзу Українок у Франції" взяти участь у їхньому конгресі, українки не тільки прекрасним мистецьким виступом у "Сеанс Артистік" здобули собі найбільше мистецьке признание, але й як це вони практикують від трьох років — причинились до спопуляризування нашої справи серед чужих.

У прекрасній салі Аероклюбу панна Наталка Трухла, в чудовому українському народному одязі, відспівала три народні пісні. Її теплий голос, постава, повна невимушеного чару, а ще й її вигляд, дали й нам і захопленим чужинкам уявлення про дівчину з далекої чарівної України.

П. Люба Вітошинська, у своїй короткій інформації про українське народне мистецтво, сказала між іншим таке:

— Ми хочемо вам показати декілька зразків нашого народного мистецтва. Воно зродилось на багатій Україні, яка має не лише пригоже підсоння для буйного зростання фавни й флори, але й населення, багате на мистецькі таланти.

— Сьогодні Україна сумна. Не чути пісень веселих, не видно танцюючої молоді біля церков. Прекрасне вишивання зникло, населення убоге, як ніде на світі.

— Це большевизм, московське варварство, що поневолило наш край. Край багатий і культурний замінило на пустиню з колхозами та безконечним рядом тюрем, заслань.

— Україна любить волю. І вона бореться проти наїзника на життя й смерть.

— Коли ми сьогодні співаємо й танцюємо, ми думємо про наш дорогий далекий край. Ми просимо вас пам'ятати що Україна бореться проти варварства ХХ століття, за свою волю та за європейську цивілізацію.

Останні слова доповідочки присутні покрили бурхливими оплесками. В кулюарах французькі, чеські, турецькі й литовські жінки щиро вітали українки.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ ЧЛЕНОМ ГЕНЕРАЛЬНОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Certificate of Membership
General Federation of Women's Clubs
This is to Certify

That _____ The Ukrainian National Women's League of America, Inc. _____

of _____ Philadelphia _____

State of _____ Pennsylvania _____ is elected to membership in

The General Federation of Women's Clubs

Murel Shoemith _____
Secretary President

Date April 30, 1948

Промішуємо оце світліну грамоти про прийняття Союзу Українок Америки в члени Дженерал Федерейшен оф Вименс Клобс.

Через СУА усі членки його належать до цієї великої впливової організації яка має 3 мільйони членок, і всі вони платять за себе щорічні маленькі членські вкладки.

Союз Українок Америки, а таксамо й інші національні групи в Америці робили заходи щоб їх ця велика американська організація приймала в члени. Але досі лише одним українкам це вдалось через СУА. Вони сьогодні перші й єдині що належать безпосередно до Дженерал Федерейшен оф Вименс Клобс маючи всі рівні права з іншими членка-

ми організації. СУА має право на 29 правних делегаток, які безперечно візьмуть участь в майбутніх щорічних конвенціях цієї організації й через них дізнається організоване жіноцтво Злучених Держав й про українські справи.

Союз Українок і все його членство може собі погратулювати з осягом, із здійсненням довголітніх бажань і змагань, а певна річ що солідна праця й труд союзниць, їхній ідеалізм та щирий традиційний демократизм заслуговують на це високе признание, через прийняття у члени Г. Ф. оф В. К.

Нехайже це буде в майбутньому заохотою до дальшої й ще лильнішої нашої діяльності для добра нашої прибраної батьківщини й для України.

ПЕРША ЖІНКА ПРОФЕСОРКА ГАРВАРДСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Досі у старім Гарвардським університеті (в Кембридж, Месс., біля Бостону) жінок не назначували з повним професорським титулом, що є одним з виявів нерівного трактування жінок у публичній праці в Америці.

Щойно саме тепер університет прийняв лекторку Кембриджського університету в Англії, Гелен Мод Кем, з повним титулом професора. Вона викладає про середньовічну історію Англії.

ЗІЗД УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В АКРОН

Одинадцята річна конвенція Ліги Української Молоді Північної Америки відбудеться в Акрон, Огайо, 4, 5 й 6 вересня.

АРГЕНТИНСЬКИЙ УРЯД ВИЗНАВ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНІСТЬ

Часопис „Наш Клич” з Буенос Айрес, столиці Аргентини, повідомляє, що старанням голови Українського Допомогового Комітету, Івана Грегоращука, та секретаря того комітету, д-ра Євгена Стойкевича,

ЖІНКА У ФЕДЕРАЛЬНІЙ РАДІ

Президент Труман назначив ньюйорську адвокатку Фрїду Геннак членом Федеральної Комунікаційної Комісії.

Це є перша жінка у цій федеральній раді із 7 членів яка контролює радіову індустрію у Злучених Державах.

7 КОНГРЕСМЕНОК

На 435 членів палати послів Конгресу є тепер всього 7 жінок. Посолка Маргарета Чейз Смит кандидує тепер до сенату у своїм стейті Мейн.

Що така велика чисельна нерівність є в палаті послів, винні найбільш самі жінки, які з нехиттю ставляться до посольських мандатів, і тому так мало їх кандидує.

ЗА ДОПУЩЕННЯ ЗБІГЦІВ ДО АМЕРИКИ

Сенат знову відложив проект закону про допущення 200,000 збігців до Злучених Держав протягом двох років, беручи на порядок дня інші справи.

Тимчасом сенатори предкладають зміни у проекті.

Сенатор Тайдингс, демократ з Мериленд, бажає щоб президент Труман і державний департамент приготували міжнародну конференцію для перевірення цілої справи переміщених осіб.

Сенатор Салтонстолл, републиканець з Мессачусетс, жадає змін у проекті, в яким сказано що половину допущених збігців мають складати фермери, а друга половина має походити з частини Польщі, Литви, Латвії й Естонії. Він предкладає щоб нова іміграція спиралась на пропорційній величині груп у таборах переміщених осіб (ДП) в Німеччині й Австрії.

в аргентинському міністерстві внутрішніх справ, аргентинський уряд рішив визнати офіційно українську національність та зазначити її на довідках тотожності для всіх українців, а не як досі це роблено за місцем народження та колишньої державної приналежності: російської, польської, румунської та інших окупантів.

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий орган Союзу Українок Америки, виходить кожного місяця.

Редакція й адміністрація, 866 Норт 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Передплата у Злучених Державах \$2.00 річно, на пів року \$1.25. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі число 20 центів.

Official monthly publication of the Ukrainian National Women's League of America, Inc., 866 North 7th Street, Philadelphia 23, Pa.

Subscription in the United States \$2.00 per year — \$1.25 for 6 months. Subscription in Canada \$2.00 per year. Single copy 20 cents.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

Ідеал національності

Велика Британія визволила Палестину з 300-літньої турецької неволи в 1917 році. Потім заявила що Палестина буде жидівським національним домом.

Тоді в тій маленькій країні простором коло 9,000 квадратних миль було всього 650,000 населення, у тім 75,000 жидів, 62,000 християн, а решта араби й інші національності. Вчасі англійського мандату ситуація в Палестині змінилася. Жидів там тепер понад 600,000, а арабів більш мільона. Жиди гарно розбудували індустрію, міста, дороги, хліборобство. Зокрема, збудували велике модерне надморське місто Тел Авів біля Яффи. Загалом, перебудували й зроформували побережжя над Середземним морем (крім південної часті), північно-східну частину біля Сирії, й південну часть що граничить зо сходу з Трансйорданією, із заходу з Єгиптом.

Жиди пильно приготувалися щоб створити свою державу у тих частях краю що вже численно заселені їхніми земляками. Вони працювали, жертвували великі фонди й готовились до великого моменту незалежності.

Врешті, Англія закінчила свій мандат, який обняла в 1920 році, 15 травня, 1948, цебто після 28 років. З цю хвилиною жиди проголосили незалежність тієї часті Палестини яку для них визнала комісія Об'єднаних Націй що їздила туди на розслід. Своєю державою вони назвали Ізраїл, зо столицею Тел Авів. Зараз після того перша визнала республіку Ізраїл Америка, а за нею й інші держави.

Та саме визнання не принесло ані забезпечення границь ні миру. Навпаки, негайно вибухла війна проти обновленої старинної маленької держави. Сім арабських держав з різних сторін напали збройно на жидів, і досі ведуть криваву боротьбу, заявляючи що не покинуть її, поки жиди не відкличуть незалежності жидівської Палестини, бо вважають що ціла Палестина це край арабський. Найбільш вороже виступає проти Ізраїла Трансйорданія, велика простором а мало заселена арабська держава на схід від Палестини.

Жиди мають 40,000 війська, а арабські держави до 120,000 але до Палестини післали тільки частину того війська.

В Об'єднаних Націях роблять заходи щоб припинити війну в Палестині, й увесь світ стежить за розвитком подій в Палестині. Слід сподіватися що заходами Об'єднаних Націй, а ще більше Злучених Держав, удасться вкінці припинити війну й встановити мир та добросусідські відносини між жидами й арабами в Палестині.

Історія Палестини за останніх 30 років має велике значення як живий приклад боротьби за ідеал національності для всіх поневоленних народів. Жиди по всьому світі захопились ідеалом незалежності своєї нації на куснику землі, який покинули й майже забули протягом 1300 літ. Сіоністичний рух, щоб воскресити незалежну державу, має 50 літ. Передтим жиди визнавали свою релігійну окремішність, але не національну. Та вони вперли себе перемогти й стали до праці й боротьби за свій національний ідеал, і сьогодні доказали чуда що великі й малі держави спішать визнавати їхню державу, їхній національний ідеал.

Це показує що національний ідеал є дійсно великий коли може об'єднати всіх земляків і воскресити державу що була під попелом забуття 1300 літ.

Такий сам ідеал національності є у серцях мільонів у поневоленних краях. Він є в українців, білорусинів, литовців, латишів, естонців, грузинів, вірмен, татарів та інших. Цей ідеал їх об'єднує й оживляє та закликає до боротьби, до найбільших жертв за визволення, за об'єднання незалежності націй.

Історія жидівської нації, неволя й терпіння жидівського народу не раз служили за приклади для християн різних народів. Лєся Українка й Іван Франко покористувались історією жидів у своїх творах. І тепер знову жиди дають приклад посвяти й пе-

Новий Відділ СВА заснований в Нью Йорку вітаємо й радіємо що нові імгрантки з'єднані в товаристві імені Людимили Старицької-Черняхівської зголосимо свою готовість співпраці з нами. Хай Бог благословить Ваші почини на новій землі в крузі патріотичного жіноцтва Союзу Українок Америки.

Маємо вістки від наших Відділів що нові імгрантки вступають до СВА в місцевостях де вони замешкали. Цим вісткам ми теж дуже раді й вітаємо їх сердечно.

Просимо відділи СВА відсилати до Централі друки які вислано їм до виповнення. Не забувайте що треба якнайскоріше вислати теж звіт діяльності кожного відділу за останніх 3 роки щоб їх видрукувати, бо на конвенції ніяких устних звітів не буде. Не відкладайте з усім до останньої хвилини, бо приготувань до Конвенції й світового Конгресу Українських Жінок є дуже багато.

Оголошення до Памяткової Книжки СКУЖ не здержуйте до останньої хвилини. Висилайте як тільки їх дістанете. Дакуємо усім тим що вже такі оголошення прислали до Централі.

В числі 5 (за травень) Нашого Життя ми подали у "Вістях з Централі" що Відділ 31 в Детройті зложив 140.00 на видання творів Лєсі Українки по англійськи Ми дістали листи від цього відділу де кажуть що відділ 5 СВА в Детройті співпрацював в улаженні свята Лєсі Українки й тим причинився до так гарного прибутку на ту ціль. Ми радо це спростуємо й перепрошуємо 5 відділ за помилку.

Екзекутива СВА.

ПРИВІТ ВІД ДЕЛЕГАТОК З БРИТІЙСЬКОЇ ЗОНИ НІМЕЧЧИНИ

ДО СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Загальний Зїзд Делегаток Об'єднання Українських Жінок (ОУЖ) британської зони в Гамбурзі, закінчуючи в дні 7. березня 1948 р. свою щоденну працю при співучасті п. А. Храпливої, відпорушниці Допомогового Комітету Канади, пересилає Сестрам-Українкам Америки й Канади сердечний привіт і подяку за моральну й матеріальну піддержку в тяжкому, майже безвихідному положенні.

Радісно вітає ініціативу Союзу Українок Америки, скликати Український Жіночий Конгрес у Філадельфії для узгіднення праці всіх жіночих українських організацій.

Бажає якнайглибше зміцнити звязки ширшої приязні й співпраці для майбутності й слави поневоленої Батьківщини.

Постановляє витривати навіть у найтяжчому положенні,

з надією повернутись на рідну Україну і в своїй хаті привітати Сестер-Делегаток Америки й Канади на „Всеукраїнськїм Жіночїм Конгресї“ с золотoverхому Києві чи Львові.

За Зональну Управу ОУЖ **Марія Біляк** голова; **Надія Глинянська** секретарка.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

Для "Нашого Життя" посилаю свою переплату і на пресовий фонд 1 дол. і складаю щире подяку пані Стечишин, що подала в Нашім Житті за квітень таку добру пораду на печення бабки. Не чекаючи довго, я зараз таки спекла бабку за переписом. То не була одна бабка а чотири і дуже смачні. Не було нічого ні за багато ні замало. Раджу усім спробувати того перепису.

Марія Мартин,
Глендейл, Кал.

ремоги, довершення неможливого — для всіх страждаючих, прибитих і поневоленних, а зокрема для українського народу, який вже 30 літ терпить так важко під червоною Москвою яка вживає усіх сил і способів щоб знищити український народ як націю, щоб убити його ідеал національності, ідеал який об'єднує та одушевляє всіх українок та українців по всьому світі, й який проти дїявольських сил Москви вкінці принесе Україні перемогу — державну незалежність.

Л-ка.

**ЦЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА
У КВІТНІ, 1948**

Річна вкладка й організаційний фонд

Від. 14 Клівленд	—	5.00
Від. 24 Елизабет	20.00	—
Від. 48 Філадельфія	20.00	5.00
Від. 54 Бриджпорт	20.00	—

Пресовий фонд

Ева Сташків, Міямі, Фла.	15.00
Анна Банах, Філадельфія	2.00
п. Буката, Бриджпорт, Па.	1.50
По 1.00 дол.: Катерина Берків, Розалія Пусило, Марія Хоптяк, Марії Костецька:	

Конвенційний фонд

Від. 14 Клівленд, О.	10.00
Від. 24 Елизабет, Н. Дж.	10.00
Від. 48 Філадельфія, Па.	10.00
Від. 59 Болтімор, Мд.	10.00

Резервовий фонд

Відділ 48 Філадельфія	10.50
-----------------------	-------

На видатки Конгресу

Марія Хоптяк, Карнегі, Па.	1.00
----------------------------	------

Передплати прислали:

Марія Фецашин, Клівленд	5
Марія Ясінська, Детройт	3
Марія Ганусей, Філадельфія	2
Марія Шевчук, Бриджпорт	2
Марія Костецька, Ланкестер	2
Марія Колісник, Вунсакет	2

По 1 передплаті: Анна Гнатюк, Катер. Берків, Анна Елеш, Анна Павлюк, Анна Назаркевич, Розалія Пусило, Катер. Сарабун, Олена Штогрин, Анна Качор.

**УКРАЇНЬСЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ У
ПАШ РОЗЕВЕЛТ**

Часопис „Українська Думка” з Лондону повідомляє що з нагоди перебування пані Розевелт у Лондоні, делегація українців у складі пп. сот. Б. Панчука, голови СУБ-у, А. Яремовича, директора ЦУДБюра, і дра В. Коростовця, від імені організованих українців Великої Британії, склала їй візиту та вручила скромні подарунки.

В розмові з делегацією, пані Розевелт заявила, що вона, як і досі, надалі буде стояти в обороні тих, які з політичних, релігійних чи інших мотивів вийшли зо своєї батьківщини та не можуть туди вернутися.

„Стою на становищі, — заявила пані Розевелт, — що кожна людина, коли вона не вчинила злочину, має право на вибір місця поселення”.

Розмовниця виявила глибоке знання українських справ і підкреслила труднощі, з якими приходиться зустрічатись зо сторони совітської делегації в ООН при поладнуванні справи збігців.

УКРАЇНКА ПИШЕ В ІТАЛІЙСЬКІЙ ПРЕСІ

В тижневику „Мерідіано д'Італія” з'явилася стаття нашої

**СВІТОВИЙ КОНГРЕС
УКРАЇНЬСЬКОГО ЖІНОЦТВА**

ДО

Українського Жіноцтва

З почину й старанням Союзу Українок Америки відбудеться перший раз в історії українського народу СВІТОВИЙ КОНГРЕС УКРАЇНЬСЬКОГО ЖІНОЦТВА, 1го й 2-го жовтня, 1948 р., у Філадельфії, Па.

До участі в Конгресі запрошуємо всі українські національні жіночі організації, товариства, сестрицтва й клуби у Злучених Державах, Канаді, Аргентині, Бразилії та на еміграції в Європі.

Союз Українок бажає не поминути жадної української жіночої установи, але що не має всіх адрес й тому не може вислати запрошень безпосередно, запрошує їх цю дорогою й прохає якнайскоріше прислати зголошення участі у СВІТОВИМ КОНГРЕСІ УКРАЇНЬСЬКОГО ЖІНОЦТВА.

Теперішній критичний момент, коли світ організується проти загрози тоталітарної неволі, а Україна закута в кайданах не може сказати свого слова перед демократичними націями — вимагає від Українок, які є поза межами совітської тюрми, щоб сказали своє вільне слово в обороні поневолених сестер і братів та їхнього права до незалежної держави.

Ми в поході! У боротьбі весь український нарід за свою незалежну українську державу. В цім поході в ім'я України несім на своїх барках святий кивот нації, в якому замешкав невмірущий дух українського народу, його незломного змагання до самостійного життя. Стіймо на сторожі при святім вогні нашого народу. Відкриймо світові очі на силу й богатства духа української жінки, на неправильне розв'язування українського питання, а з цим і на положення, серед якого вона знаходиться.

По світі розсіпані українські родини, розлучені діти від батьків, жінки від чоловіків, покинуті старі батьки, тисячі людей непевні завтрашнього дня.

Жіноцтво українське зібране на СВІТОВИМ КОНГРЕСІ УКРАЇНЬСЬКОГО ЖІНОЦТВА МУСИТЬ ці справи висвітлити й подати до відома світові, стати в обороні права України до незалежності, в обороні родинного життя, Церкви, школи, а крім того СКУЖ перегляне сили організованого українського жіноцтва по всьому світі поза межами уярмленої України та подасть плян співпраці й дальшої об'єднаної акції.

Союз Українок Америки взяв на себе велику відповідальність, скликаючи цей СВІТОВИЙ КОНГРЕС УКРАЇНЬСЬКОГО ЖІНОЦТВА, бо вірить кріпко, що українське жіноцтво патріотичне й широ привязане до традиції своїх батьків, піде назустріч цю великому почині й вишле своїх делегаток на Конгрес.

СUA запросив визначних американських діячок та представниць американських організацій, які промовлять до Конгресу. Об'єднання Українських Жінок на Еміграції в Європі зголосило вже, що вишле чотирох своїх делегаток.

Зголошення до участі у СВІТОВИМ КОНГРЕСІ УКРАЇНЬСЬКОГО ЖІНОЦТВА просимо посилати на подану адресу Централі СUA, щоб ми могли негайно вислати повновасти для делегаток та ширші інформації.

Вибирайте делегаток на Світовий Конгрес Українського Жіноцтва на найближчих зборах, пишіть по інформації і повновасти зараз до: Ukrainian National Women's League of America, Inc., 866 North 7th Street, Philadelphia 23, Pa.

За головну Управу Союзу Українок Америки:

Олена Ф. Д. Лотоцька, Голова

Катря Ярош, Секретарка.

землячки, Оксани з Лотоцьких Токаржевської де Токарі, про боротьбу УПА за волю, не тільки своєї батьківщини але й усіх поневолених народів. Авторка це дочка Олександра Лотоцького, відомого нашого перербурського діяча й пись-

меника, міністра і посла УНР в Царгороді, одного з творців нашої автокефальної церкви, професора Українського Університету у Празі й студії православної теології у варшавськім університеті, а жінка Я. Карашевич-Токаржевського, по-

літичного діяча й гералдиста. У роках визвольної боротьби працювала в міністерстві закордонних справ у Києві, брала живу участь у жіночих комітетах. Заграницею пером і словом пропагувала нашу справу. Живе тепер у Римі.

ГАННА ЗІ СТРУТИНСЬКИХ РОЩИНСЬКА — ЖЕРТВА ВОЛИНИ

У зв'язку з відходом нашої міліції-поліції в ліс, на партизанську боротьбу з окупантом, з початком 1943, в годині 5 по обіді, на подвірі в'язниці міста Крем'янця, розстріляно лікарку др. Ганну Іванівну зі Струтинських, разом з її чоловіком, також лікарем, дром Петром Федоровичем Рошинським, і зі сестринцем Юрком, сином бл. п. сенатора Михайла Черкавського.

Осталась без опіки, сама-самісінька, старенька, 76-літня мати-страдниця Ольга Степанівна Струтинська. Другу її диню, п. Черкавську, разом з маленькою правнучкою, ще в 1940 р. вивезли були большевики на Казахстан, а третя дочка Лідія Садовська, довголітня референтка заграничних зв'язків Жіночого Союзу у Празі, жила там давно на сталім побуті, де в 1945 р. заарештували й вивезли, з приходом совітської армії, її чоловіка Валентина, бувшого секретаря судових справ у першому Секретаріаті Центральної Ради, міністра праці УНР, професора Українського Відного Університету, відомого журналіста й економіста, а про долю його нічого невідомо.

Ганна Рошинська з чоловіком і сестринцем стали першими жертвами фізичного нищення нашої інтелігенції на Волині.

Народжена 25 серпня, 1890 р., у Крем'янці, де її батько був протоєреєм і професором духовної семінарії. Там закінчила середню освіту. Студіювала на медичних курсах в Петербурзі, де разом з своїми сестрами, була активним членом українського земляцтва. Під час лікарської практики у шпиталі в Рівному в 1921 р. пізнала дра Петра Федоровича Рошинського, лікаря армії УНР, що працював там як гінеколог. В 1924 р. вони одружились і вїхали працювати до Костополя.

Тут Ганна зі Струтинських Рошинська почала організувати філію Союзу Українок, що під її головуванням, поширила свою діяльність на цілий костопільський повіт. В її домі знаходили селяни не лише лікарську поміч і опіку, але також поради у всяких громадських справах. Це не подобалось польському старості в Костополі і він спершу напминав Рошинських, щоб перестали займатись політикою, а пильнували своїх фахових лікарських справ. Потім почав їх переслідувати, так що вони були примушені в 1938 р. перенестись до Крем'янця. Відразу і тут вони включились до громадсь-

кої праці у наших установах, де тільки вимагала того потреба.

З вибухом польсько-німецької війни в 1939 р. дра Рошинського арештували й вивезли до польського концентраційного табору в Березі Картузькій. Ганна Іванівна залишилась зо старенькою мамою у Крем'янці, а як лікар-фахівець, була призначена директором Загального Шпиталю. В 1941 р. вернувся її чоловік і одержав, з рук нашої Окружної Управи, призначення повітового лікаря Крем'ячеччини. Але увійшов у конфлікт з гітлерівським „гебітскомісаром“ Мілером, який вписав його з жінкою та її сестринцем Юрком Черкавським, на листу закладників міста Крем'янця.

З початком 1943 р. зробили наші партизани напад на в'язницю у Крем'янці, щоб звільнити своїх друзів заарештованих Гештапом. Щоб показати німецьку силу й твердість та дати пострах для інших волинських міст, розстріляло Гештапо, за вказівками „гебітскомісара“, найбільш свідомих наших діячів. Серед тих перших жертв була і представниця нашого зорганізованого жіноцтва, лікарка др Ганна зі Струтинських Рошинська.

У жорстокій другій світовій війні 1939 — 1945 р. лились не лише безсилі жіночі сльози розлуки, але свідомі українки патріотки проливали свою кров і віддавали життя за кращу долю батьківщини.

Записуймо їх імена у наших серцях, на вічну славу й пам'ять, щоб ми або наші нащадки, як прийде потреба, вміли й могли піти їх слідами.

Марія з Бачинських Донцов

ДАР НА ПРЕСОВИЙ ФОНД НАШОГО ЖИТТЯ

Пані Ева Сташків, вистелька готелю в Міямі Біч, Флорида, приїхала на свята до родини й знайомих в Детройті. Замість квіток на могилу свого подруга, пані Сташків зложила 15 дол. на пресовий фонд часопису Наше Життя, бо цінить його за те завдання яке цей часопис сповняє для нашого жіноцтва.

Під час своїх останніх відвідин Рідного Краю вона мала нагоду переконатись про важність друкованого слова. З того часу вона щедро жертвує на українську пресу та народні цілли, дає різні дарунки на імпрези 23 відділу СУА, а під час висилки пакунків для скитальців подарувала багато речей.

Дай їй Боже здоров'я, мно-

З ОПОВІДАНЬ ЧЛЕНІВ УПА

Міст у Новому Загір'ї

Це було на Лемківщині, у січні, 1946 р. Були люті морози, а ми „квартирували“ у лісах, будували з хашів буди, палили воєні, й відсі йшли борозити лемківське населення що його поляки силою викидали з рідної землі, й при цьому грабили та мордували жорстоко. Та всюди ми не могли бути, й от дійшла до нас чутка що на вузловій стації Нове Загір'я, кудю мусіли переходити транспорти евакуованих, від довшого часу, може вже від трох тижнів, стоїть кілька вагтажних товарних неопалених возів, по береги виповнених нещасними лёмками. Від голоду й холоду діти, хворі, старі люди, гинули масово.

Команда УПА постановила перешкодити дальшій евакуації. Рішено висадити в повітря міст над Сянгом у Новому Загір'ї й цим способом унеможливити транспорти виселенців бодай до весни, поки міст направлять.

Нашій сотні доручено це важне діло. Ми з радістю прийняли це доручення. Це ж у більшій частині наші хлопці походили з Лемківщини й цілою душею відчували горе населення. Помогти йому хоч у цей спосіб було найкращою нагодою.

Повні найкращих надій й охоти, доставши докладні інструкції пізнім вечором виходимо в дорогу. Йдемо ярами, щоб не наткнутись на ворожі застави густо заставлені особливо близько міста.

Пізною ніччю щасливо підходимо близько міста й тихо підкрадаємось до моста. Та показується, що справа не така легка як комусь здавалося б. Міст був сильно стережений, обставлений військом. Та не були б ми Українською Повстанчою Армією, якби не справилися з вартівничою компанією. По короткій розправі ми панями мосту. Не гаючи ані хвилини, товариші, яким було доручено це діло, підкладають під міст міну, ми відступаємо на приписану віддаль й ждемо вибуху міни, готові зараз після того чим скоріше робити відворот.

Але минає приписаний час, вибуху немає. Хвилина, дві, три, і ніщо. Неспокійно поглядаємо на годинники. Що сталося? Чому вибух спізнється? Минає ще кілька довгих як вічність хвилин. Нема сумніву. Міна не вибухне!

жити і добро творити, за рідний край пам'ятати й на добрі цілли жертвувати.

М. Я.

Можете уявити собі наші почування. Як вертатись на місце постою, не сповнивши приказу? Що може нас за це стрінути? А крім цього сором, жаль що не виправдаємо надій які поклало на нас населення... Що робити? Як вийти з того скрутного положення? А тут на наради, на довгі надуми нема часу. Хвилина — й поляки зберуть більшу силу, прийдуть боронити моста.

И у цю, можна сказати, останню хвилину, зголошується наш молодий підстаршина Морозенко. „Я піду під міст, й запалю міну“

Ми зааніми. Правда, це був одинокий вихід з того трагічного положення, але якою ціною? Це ж певна смерть, шепче хтось поблідлими устами

— Я знаю, каже Морозенко, але іншого способу сповнити приказ, стримати евакуацію — нема.

І заки ми отямилась, юнак зникає під мостом. За кілька хвилин, стрясає воздух жакливий вибух... Міст пішов у повітря, а з ним разом, розірваний міною й героєм юнак, член УПА, Морозенко

За оповіданням учасника цієї виправи, переповіла О. К.

ЛИСТ З АВСТРІЇ

Хвальна Редакції Нашого Життя.

Пересилаю Вам найщирішу подяку від себе і від усіх нас жінок згуртованих при греко-католицькій церкві в Клягенфурті, за присилання нам часопису „Наше Життя“, яке є для нас дуже цінне й необхідне.

Пробачте, що так пізно складаю Вам нашу подяку, та мене два місяці не було вдома. Я переходила операцію у шпиталі. Тепер я вже здорова й уже можу до Вас написати. „Наше Життя“ весь час жило й живе серед нас, воно мандрує з рук до рук наших жінок, й на сходинах жіночої секції є необхідним, вичерпуючим матеріалом.

Наталка Данилів

РОЗШУКУВАННЯ

Прошу читачів Нашого Життя допомогти мені відшукати мого стрижа, Семена Гнатишака, родом з Гусакова, повіт Мостиска, Галичина, який перед війною жив у Філадельфії.

Пошукує Ольга Гнатишак Лукасевич

Ellwangen Jagst, DP Lager Germany U. S. Zone.

ШИРІТЬ „НАШЕ ЖИТТЯ“!

СЛІДАМИ УКРАЇНСЬКИХ ВИСТАВОК

(Власна кореспонденція з Австрії)

Барвною хвилею прокотились виставки народного мистецтва по скитальщині. Немає більшого осередку, що не уладив би її. В Австрії були виставки в таких містах: Зальцбург, Юденбург, Віллях, Брегенц, Ляндек, Фельцкірх, Інсбрук. Все що привезли скитальці із собою, перейшло через виставові салі. Коли переглянути все те добро, треба тишитися, що стільки його набіралось. Правда, не всі околиці були заступлені й не всі галузі однаково зясовані. Але показано речі в такому зіставленні, що можна було пізнати мистецьке відчуття нашого народу.

У цілості виставкового матеріалу переважають вишивки. Це й зрозуміло. Вони були розповсюджені по всіх українських хатах, були гордощами кожної господині й вона забрала їх із собою, як щось дороге й миле. Тесаме було з килимами. Вони теж були прикрасою української хати. Але через більший їх тягар та розмір не завжди доїхали з власниками аж до кінця подорожі. Як часто треба було за безцін визбуватися їх по дорозі! Тому немає їх стільки й не завжди доброї якості. Порівнююче багато знайшлося на скитальщині дереворізи, особливо дрібничок. Їх не трудно було перевезти й кожен хотів взяти із собою таку памятку. Найменше, а то й зовсім немає кераміки. Це предмети що легко нищаться і вже підчас війни їх бракувало. Тим трудніше було брати їх в далеку дорогу, як крихкий і важкий товар.

Посеред названих виробів багато є середньої, а то й гіршої якості, що їх продукували на збут вирібні. Вони служать при виставках як тло або допоміжний матеріал. Але є поважна кількість цінних предметів, що вже в краю відзначались, або й були рідкістю. На них слід звернути особливу увагу.

І так маємо кілька доброякісних килимів, основаних на рослинних і геометричних мотивах. Вони виконані здебільшого у краєвих вирібнях за старовинними зразками. Майстерний примірник такого килима подаємо на світлині. Існують ще два замітні зразки, виконані вже підчас війни в артілях Великої України. Окрім того є ще ліжники з пушистої вовни. Їх виробляли на Гуцульщині як ліжкове накриття і в такій якості вберегли їх скитальці.

Також у тканинах багато цінного. Є кілька веріт з Волині й Поділля, де їх виробляли у гар-

Килим із Східної України, оснований на квітчастих мотивах. Виставлений на виставці народного мистецтва в Інсбруку, вересень, 1947 (фото. Борачок)

ній якості. Вовняне тканина заступлене в запасах і горботках. Зокрема, відзначається китка подільських плахт (як замітна рідкість).

У вишивках, як сказано, немає обмежень. Їх є доволі багато і то прерізних відмін. Та тут хочемо відмітити тільки справжні народні вироби, так як усе друге легко можна повторити. І справді у вишивальних робітнях на скитальщині виконують уже гарні вишивки.

Перше місце між вишивками займає збірка шереміточних узорів Подністров'я, гарно упорядкована. Вона становить велику цінність, бо вишивки майже зовсім зникли. Дуже цікаві також рушники з різних околиць Великої України, привезені власниками.

Дереворізка знаходиться в добрій якості та виборі. Але тут ще одна полекша, як і при вишивках: існують уже на скитальщині вирібні, що виконують цей товар на давніх зразках. Є певність, що це виробництво і на чужині розвинеться.

Найгірше є з ганчарськими виробами, які є заступлені одною лише збіркою гуцульської кераміки. Також писанок є лише одна невеличка збірка, правда дуже гарної якості.

Слід згадати теж про народне вбрання. Повних народних строїв є декілька — борщівський, рогатинський, кілька полтавських і гуцульських. Окрім того є поодинокі їх частини — поліська і борщівська сорочка, городенська запаска, хустки чи крайки.

Усі ці речі розкинуті по цілому просторі Австрії, а деякі виїхали вже з власниками в дальшу мандрівку. Та й іншим способом їх убуває — хоч не хоч власники випродують їх. Біда докучає! Так і чуєш при

кожній виставці, що того килима вже немає в наших руках, що ось цю тканину власниця розпоролла, щоб добути вовну на светер для дитини. І так вони губляться по приватних домівках, аж поки виставка знову об'єднає їх в одно ціле.

Це-й наводить думку про властиве призначення тих речей. У кожній країні, де поселяються скитальці, повинні вони знайти в місцевому українському музеї. Де його немає, слід би такий оснувати. Подібна збірка існує вже в Канаді. Там переселенці зложили всі ті дорогі їм предмети, що з ними приїхали колись з Рідного Краю. Там вони свідчитимуть чужій країні та власним дітям про культуру їхніх батьків.

Правда, власникам може не легко буде розставатися з дорогими їм пам'ятками. Якась частина не схоче розлучатися з ними приїхали колись з Рідного бігти тому, щоб речі нищились через неувагу чи переходили в чужі руки. Чи не краще було б забезпечити ці цінності для наших установ?

Над цим питанням слід би поважно призадуматися. Вироби народного мистецтва є свідцтвом культури, загальнодоступним і зрозумілим. Мусимо зберегти це майно як дорого пам'ятку, що зможе розказати про нас мешканцям чужої країни.

Л. Бурачинська

ДІВЧАТА В УПА

Кореспондент „Української Трибуни” відмічає наших дівчат в УПА і взагалі в сучасному визвольно-революційному русі, згідно з розмовами, що вів із земляками-упістами з Полтавщини. Один бачив сам цілий спеціальний відділ самих дівчат, що прийшов з Кам'янець-Подільської області.

Що то за „дівчата нашої країни”, якби Ви знали! Але особливо залишилася в нашій пам'яті та в пам'яті всього населення тих теренів, де ми перебували, славна Марія Степова (також землячка з Полтавщини, з Чутівського району). Вона була в УПА разом з своїм братом. Брат працював у Перемишчині в окружній референтурі пропаганди, де видавав повстанський „Інформатор” і де загинув підчас ворожої облави. Марія теж працювала у пропаганді і була на Криниччині. Вона мала вищу освіту і була надзвичайно розумна й мужня, а разом з цим чарівна мила жінка. Була добрим промовцем, доброю співачкою і добрим вояком. Володіла зброєю краще від деяких мужчин. Були випадки, коли вона у скрутних ситуаціях своєю ініціативою рятувала становище

НАША ОДИНАЧКА

Коли я в половині лютого приїхала до одного табору, щоб там читати реферат на академії в пам'ять Ольги з Левицьких Басараб, голова тамошнього жіночого Об'єднання наспіх розганізувала в переддень зібрання жінок де я читала свої спомини про поетку Олену Телігу. Перед доповіддю привела до мене дрібну, усміхнену істоту і представила коротко:

— Наша одиначка!

Збентежена гляджу на дрібну постать із золотистим волоссям, ясними очима та ярким рум'янцем на щоках:

— Що за одиначка? — свердлує в голові допитлива думка. А ясні очі усміхаються до мене, палають внутрішнім вогнем, немов з докором промовляючи:

— Невже не догадуєшся?

Нараз блискавицею пронизує мою свідомість думка, що це жіночий член УПА, однака жінка-упіст, що з рейдуючими частинами перейшла сюди. Тепер вона лікується й відпочиває, а також вчиться у торговельній школі, бо це, по боевих тарапатах, також відпочинок і зрештою шкода тратити дармо час. А там прийде весна і покажеться, який буде приказ, і що далше буде.

Цікаво знати звідки й як, але про це вона воліє мовчати.

Чуприна соняшно золотиться, бо пражило її вчаша сонце рідної країни; обличчя палає рум'яно, бо смагали його морозні вітри наших гір і степів; очі сяють задушевним вогнем, бо нераз бачили найжертвеннішу смерть — за батьківщину.

Наша одиначка тут, була одна із многих там у рядах нашої повстанчої армії, де пліч-об-пліч героїчно борються і жінки, і мужчини, вірні друзі.

Марійка з Бачинських

цілого відділу.

Марія Степова була прекрасним шобратимом і сестрою-жалібницею. Її всі любили й шанували. Вона була зразком найвищої моральності для всіх дівчат в УПА. Від багатьох інших дівчат вона відрізнялась тим, що не жіночий порив, а тверда мужня свідомість поставила її в ряди борців-революціонерів.

Загинула вона мужньо й гордо. Недалеко від Криниччині вона несподівано попала в облаву. Тікаючи від ворогів, була поранена. Тому що не могла далше втікати, щоб не дістатись живою в полон, застрелилась на очах ворогів.

М. Б.

Передплачуйте „Наше Життя”

ЧИ СУА Є ПОЛІТИЧНА ОРГАНІЗАЦІЯ?

Редакція „Нашого Життя” одержала з Детройт, Мишиген, такий допис:

Чи Союз Українок Америки є політична організація?

Такі запити час від часу можна почути від членок СУА або прихильників. Для того, думаю, буде корисно, як виясниться цю справу на сторінках нашого часопису Наше Життя.

На мою думку, коли наша організація СУА змагає до визволення української держави, то вона є політична. Коли СУА висилає листи, меморандуми й інші домагання, чи вияснення до президента, секретаря стану, сенаторів, конгресменів та інших державних мужів, то така організація певно є політична. Коли відділи СУА уладжують культурні вечори і на тих вечорах говорять про Українську Повстанчу Армію, що бореться за самостійність, за вільне державне життя в Україні, а членки всі присутні складають свої жертви на цих героїв України, то само собою що така організація є політична.

Коли відділи СУА беруть участь в міжнародних виставах і на них виставляють скарби України і роздають літературу з поясненнями цих скарбів, цього рідного багатства і пошчення про змагання — боротьбу українського народу до самостійного державного життя, то така організація є тільки політична.

Значить, Союз Українок Америки є всеукраїнська політична жіноча організація.

Прошу зрозуміти: не партійно-політична, бо є такі жіночі організації. Ми щасливі що маємо нашу жіночу організацію СУА, що не бавиться в партійність, отаманство, бо якраз через це безголов'я нанесено в нашу Україну, чужих непридатних до нашого поля квіток, і ми не маємо вільної держави, а скитаємось під чужими порогами.

Ось гляньте на скитальщину: партії, отаманство не дає нашим бідакам за ніщо конкретного, розумного взятися. А можна багато добра зробити для визволення України й вернутись у вільну славу рідну землю як правдиві і всіми шановані діти України.

Анастасія Г. Біловус
* * *

Від Редакції Нашого Життя

Ми поміщуємо цей допис членки СУА з Детройту, п. Анастасії Біловус, не для дискусії, але для вияснення справи. Дискусію можна, а часом треба, вести про справи й питання сумнівні, а питання, чи СУА є політична організація, або

ні, не є сумнівне. Союз Українок Америки має за собою історію, 23 роки успішної діяльності й гарного розвитку, він є широко й добре відомий в Америці й поза Америкою, отже відомі вже 23 роки й його цілі, завдання та програма організації, так що дискусія про це є зайва. Але коли всеж ще сьогодні вирінає таке питання, отже й сумніви, то треба прилюдно це питання вияснити.

Отож стверджуємо річ відому й незаперечну що СУА є організація неполітична.

В Конституції й Статуті СУА, у 5 параграфі про цілі й завдання організації сказано:

„Ціллю СУА є об'єднати й організувати жінок українського походження, що живуть у Злучених Державах Америки, для товариської, освітньої, суспільної й гуманітарної співпраці й діяльності, для взаємної допомоги, для культурної й гуманітарної помочі українцям поза ґраницями Злучених Держав, та для організованої участі в американському, українському й світовому жіночому русі.

Цей 5 параграф виразно стверджує що СУА має цілі й завдання культурно-гуманітарні, отже він організацією політичною не є.

Таксамо неполітичною організацією був Союз Українок у Львові, в СУКанади, Об'єднання Українських Жінок на Еміґрації в Європі.

Таксамо теж і американська жіноча організація, Дженерал Федерейшен оф Вимен'с Клобс, до якої СУА тепер належить, не є організацією політичною.

У 2 параграфі Конституції цієї організації сказано:

Ціллю Генеральної Федерації Жіночих Клубів є об'єднати жіночі клуби й подібні організації по всьому світі задля взаємної користі й для заохоти та спільного заінтересування в освіті, доброчинності, загальнім добробуті, моральних вартостях, громадянських справах і мистецтві.

СУА і всі подібні організації не є політичні, тому що їх засновано для ширших завдань, для виконання програми в багатьох важливих ділянках людського поступу, а не лише для політики, як засновуються організації політичні.

Політика це знання, уміння, діяльність у справах державного ладу й уряду нації, або у взаєминах з чужими державами.

Таку місію приписують собі організації політичні, які звичайно є партійні, але бувають й різнопартійні.

Однак правдою є що полі-

ВІДЗНАЧЕННЯ ГОЛОВИ СУА

На прийнятті яке уладила у Філадельфії нова українська імїґрація для старої (перший раз стара імїґрація гостила нову), пані Марія Хомин, представниця Об'єднання Українських Жінок на Еміґрації, вручила голові СУА, пані Олені Лотоцькій відзначення від ОУЖЕ, а власне медаль княгині Ольги й грамоту в якій сказано:

“Об'єднання Українських Жінок на Еміґрації рішило на своєму Зїзді в 1948 році відзначити Високоповажану п. Олену Лотоцьку медалею **Княгині Ольги** за її заслуги на полі організації українського жіноцтва в Америці та за її щирі, повні пожертви старання нести всебічну допомогу українським жінкам і дітям на скитальщині”

За Управу ОУЖЕ

Ірина Павликовська, голова—Дарія Ребет, секретарка На знімці пані Хомин вручає пані Лотоцькій відзначення. По середині стоїть п. Богдан Герасимович, нововибраний голова Організації Нової Імїґрації, відділу у Філадельфії.

Голова СУА, приймаючи відзначення, заявила подяку Об'єднанню Українських Жінок на Еміґрації в Європі, зазначаючи що вважає його як відзначення цілої організації, всього членства Союзу Українок Америки, яке щиро працювало й далі, трудиться щоб допомогти нашим сестрам і братам вигнанцям з Рідної Землі.

ЛИСТ З КАНАДИ

Шортдейл, Манитоба

Хвальна Редакції Нашого Життя.

Пані М. Прокопович, голова 26 відділу СУА в Гемтрамек, Мишиген, в дарунку для мене запенумерувала Наше Життя і я вже третій рік читаю цей часопис.

Прошу помістити мого листа

в Нашім Житті, бо я бажаю заявити Централі СУА щире призначення за те що видає такий гарний та інтересний часопис, з якого читачі можуть багато скористати й чимало доброго навчитися.

Бажаю щоб число передплатників постійно й значно зростало, щоб було можливе якнайскоріше видавати Наше Життя два рази в місяць.

Анна Павлюк

тикою займаються також організації неполітичні, отже й культурно-гуманітарні як СУА або Ген. Ф. Ж. К., а також аскураційні, бізнесові й інші, навіть Церкви, коли цього вимагає потреба — складаючи політичні заяви, протести, критикують політику уряду, політичних організацій і т. п.

Організації неполітичні вважають, що уряди, різні політичні організації й діячі часто помиляються, блудять і провинюються, а вони як неполітичні у тім злі непричасні, неначе стоять на сторожі здорової й чистої політики, й тому це їхній обов'язок у важливих моментах нації підняти свій

голос.

Таксамо СУА виступив нераз у важливих моментах в обороні української нації, й тепер тесамо може зробити на своїй конвенції у Філадельфії. Однак всеж це буде тільки політична заява організації неполітичної. Але СУА не може в цілості присвятити свого зїзду справам політичним, тому що він має далеко ширший обсяг діяльності, й власне через те він тепер дав почин до Світового Конгресу Українського Жіноцтва, щоб цей збір міг уже повністю зайнятись справами політичними, обороною права української нації до свободи й незалежності.

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

ВУНСАКЕТ, ПА.

Ювілей та свято культури

Союз Українок, від 29 імені О. Кобилянської святкував 15-літній ювілей, отриманий зі святом культури та мистецькою виставкою на котре прислали нам експонати наша Централь, о. Кість, та пані К. Білонь. Свято відбулось 11 квітня з великим успіхом моральним і матеріальним.

Ювілейний Комітет, який вибрано ще на річних зборах, а це п. Р. Бецаль, п. К. Білонь, М. Колісник, докладав усіх сил щоб одержати моральний успіх. Ще кілька днів перед святом запрошено репортерку жіночого відділу місцевої газети. Вона оглядала народні вишивки, та кераміку, оглядаючи мистецьку працю української жінки, випитуючи нас про нашу ціль та діяльність, просила комітетових надіти український стрій та поклала фотографу щоб взяв знімку до часопису. Знімка та опис про наше мистецтво зробили розголос серед нашої молоді що прийшла на наше свято перший раз численно, та із зацікавленням оглядала виставу.

Концерт почався американським гимном, потім членки відспівали гимн СВА. У вступнім слові председателька п. М. Липська привітала гостей та пояснила ціль свята, п. Р. Бецаль здала звіт з діяльності товариства за 15 літ. Аж дивно скільки праці виконано, нема ніодної установи якій не дадиб помічі. Понад \$5,000 вислано на всякі народні цілі.

В концерті зі співами виступали п. К. Білонь, п. Л. Оверко, п. Й. Марцинюк, пані Н. Желехівська співала та деклямувала, та п. М. Липська; акомпанювала при п'яні ланна О. Білонь, та З. Марчинск.

Проф. М. Козольський виголосив реферат про українську культуру, в якому цікаво охопив усі ділянки мистецтва. Свято закінчила пані К. Білонь палким заклик до праці для пошанування рідної культури й мови.

На кінець розложено столи до прийняття, підчас якого присутні оглядали в бічній кімнаті виставку мистецтва. Переведено збірку на Наукове Товариство імені Т. Шевченка.

Так відзначено п'ятнадцятилітню працю відділу СВА для добра свого народу. Найбільше праці поклала пані К. Білонь, якій ми сердечно вдячні. Гості розходяться, гратулюва-

ли та дякували нам.

Марія Колісник, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Звідомлення 48 відділу СВА

В 1946 році товариство імені Ольги Кобилянської, 48 відділу СВА, у Філадельфії, мало загального прибутку \$865.22, а витрат 417.75 дол., так що зосталось на 1947 рік 447.47 дол.

У 1947 році прибутку було тільки \$187.24, а витрат більше, бо \$283.54.

Витрати були: Доп. Комітет, СВА \$25, католицький семінар \$10, накупки скігаліцям в Еву Філадельфії, \$110, Центральна ропі \$76.96, дарунки хорим членкам і цвіти помёрлим \$17.36, відзнаки для відділових членкинь \$26.00, сая й адміністрація відділу \$18.22. Разом \$283.54.

Також цього 1948 року вже виплачено з відділової каси: вкладка до Централі \$20.00, організаційний фонд \$5.00, конвенційний фонд \$10.00, побажання у конвенційній книжці СВА \$5.00, надзвичайна вкладка до американської жіночої організації \$10.50. Разом \$50.50.

Делегатками на 8-му конвенцію СВА вибрані пані Емілія Слободян і Михайлина Шагала.

Уряднички 48 від. СВА складають всім нашим членкиням подяку за щирю співпрацю для відділу й Союзу Українок. В єдності й праці наша сила. Нехай живе й гарно розвивається наш Союз Українок Америки.

Емілія Слободян, предс., Анна Волчєк, секретарка, Марія Слободян, касієрка.

УКРАЇНСЬКИЙ ВЧЕНИЙ ДОЦЕНТ НІМЕЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Український орієнталіст Омелян Прицак, захистив у Геттінгенському університеті докторську дисертацію під назвою „Караханідські студії” із порівняльної історії устрою тюркських держав Центральної Азії за часів першої тюркської держави Караханідів (IX—XII ст.). Висвітлення устрою тих держав проливає світло й на деякі питання з історії України.

Др Омелян Прицак колишній учень славного нашого орієнталіста Агатангела Кримського.

Складайте жертви на видатки Світового Конгресу Українського Жіноцтва

З ліва на право: А. Нуліген, Олеся К. Бугай, Е. Скрипник, І. Попович, Д. Проценюк, М. Попович, Григорій Кузь, М. Цар.

УКРАЇНСЬКЕ МИСТЕЦТВО НА ВСТАВЦІ В ДЕТРОЙТІ

Від 31 березня до 4 квітня була виставка в Конвеншен Голл в Детройті, заходами часопису Дітройт Нюз.

Найбільш популярною в „міжнароднім селі” на виставці була українська будка, для якої випозичили зразки українського народного мистецтва панство Кочани з Джоліет, Ілліной, із славної вже своєї колекції. Пані Кочан сама приїхала й помагала уладити виставку.

Часопис Дітройт Нюз дав признання українцям за їхню виставку заходами Української

Федерації стейту Мишиген, до якої входять відділи СВА.

Біля української будки рєз-давано відвідувачам малу книжечку про Україну по англійській, яку написав адвокат Іван Панчук.

В „міжнароднім селі” були в суботу звечора українські танки, а в неділю полудні виступ українських музикантів у гуцульських строях. Знову в неділю вечором співав дівочий хор під проводом п. Стефанії Андрусевич.

Для української виставки найбільш потрудились п. Ірина Козаченко, голова Філії СВА, і адвокат Іван Панчук, почесний голова Федерації.

ЗАВЖДИ ПАМ'ЯТАЙМО ПРО "НАШЕ ЖИТТЯ"

УВАГА!—ДЕТРОЙТ, МШ.—УВАГА!

Перший раз в Детройті (на західній стороні)

23 ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК

уладжує

СВЯТОЧНИЙ ДЕНЬ БАТЬКА

щоб віддати належну честь й пошану всім нашим батькам. З того приводу 23 відділ СВА, при помочі пана Стисловського дасть сценічну картину в трьох діях

ДОБРИЙ БАТЬКО

яку опрацювали здібні сили нашої місцевості,

Перший раз на сцені НАРОДНОГО ДОМУ

ДНЯ 20 ЧЕРВНЯ, В ГОДИНИ 5-ТІЙ ПОПОЛУДНІ

Крім того, також перший раз, буде виступ молодих танцюристів, а також і смачна вечеря.

Програма буде коротка, зате змістом багата і гарна. Віримо що ті що прийдуть будуть дуже вдоволені.

М. Ясінська.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Український відділ А.Ч. Хреста

Заходами Українського Відділу Американського Червоного Хреста в Нью Йорку відбувся 11 квітня в церкві св. Юрія традиційний молебень, з нагоди закінчення цілорічної праці для Амер. Чер. Хреста і за здоров'я тих працівників, що безкорисно вкладають свій труд, час і грошові жертви для цієї найбільшої у світі гуманітарної установи.

У церкві було повно запрошених гостей між якими відвізнявся білий стрій членкинь цього відділу, на чолі зо своїми урядницями та трома представницями Головної Квартири Амер. Чер. Хреста, в голубих одностроях.

Після молебня зішлись гості й члени до гарно вдекорованого локалю при 423 Іст 9-тій вулиці, де вже були приготовані столи з різними перекусками. По короткім але щирім привітанні гостей передсідницею Відділу панєю К. Джорджія, на її прохання Всч. о. Ігумен Орест поблагословивши божі дари, відкрив цю товариську гостину молитвою.

Зворушуючим моментом гостини була церемонія вручення представницями Гол. Кв. Ам. Чер. Хреста спеціальних відзнак, найбільш заслуженим членкиням за їхню цілорічну безкорисну працю для установи.

Із звіту передсідниці ми довідалися що цей відділ працює для Амер. Чер. Хреста вже восьмий рік, що в часі війни було дуже багато праці, так що членкині працювали в день і вночі, а навіть брали деякі речі домі і там їх викінчували. Далше заявила передсідниця, що найбільше свого часу на працю для Амер. Черв. Хреста посвятила найстарша віком членкиня пані Олена Князька.

В додатковім своїм слові передсідниця сказала що для помочі виключно українським жертвам війни як тим що на скитальщині так і тим що помалу до нас приїзять, засновано з тих самих членів та заїкорпоровано в ньюйорськїм стейті Українське Гуманітарне Товариство, яке за два роки свого існування вислало на скитальщину кілька сот пакунків з харчами, оджею, цигаретками, шкільними приборами та медикаментами. Гуманітарна праця продовжується.

Гуманітарне Товариство уладжує різні підприємства, переводить збірки між добрими людьми, а навіть висилає сво-

їх здоровіших членів до наших бизнесменів по харчі, оджеу та грошові пожертви. Каже передсідниця, що досі не тільки ніхто з наших бизнесменів не відмовив своєї пожертви, але й чужі радо дають, коли як слід пояснять їм ціль помочі. При згадці про жертви присутні гості від себе зложили кількадесят доларів на оплату висилки пакунків на скитальщину.

Закінчуючи допис, згадаю ще й про те, що хоч як гарно й приємно бути гостем на таких „церемоніях“ одначе на душі й серці робиться сумно і боляче, коли при такій незвичайно гарній та корисній гуманітарній праці, яку виконують люди майже на склоні свого життя, нема нікого з нашої молодшої генерації. Варто над цим глибше подумати.

Гість

ЗДОРОВЛЯ ЗУБІВ

Здоровля зубів у дітей залежить найбільш від якості щоденної їди. Зуби як і кожна часть організму потребують відповідного матеріалу на свою будову. Та треба також запам'ятати, що через їду можуть зуби псуватися. Залишки поживи поміж зубами після їди стають пригожим місцем на розмноження дрібнотворів, які розкладають поливу зуба.

З тих різних солодких перекусок, що діти споживають перед сном, задержуються в устах залишки поміж зубами через цілу ніч. З ходом часу зубна полива слабне і зуб псується. Для того треба по їді, а головно перед сном, старанно вимити зуби щіткою й виполоскати водою кілька разів. Твердий овоч як яблуко, само собою чистить зуби, освіжує рот і запобігає діланню бактерій. Тому то добре споживати овочі перед сном.

ІВАН ГАСИН

**НАЙСТАРШИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
у Філадельфії**

В потрібі удавайтеся до нас, а дістанете чесну і щирю обслуґу. Ціна після
Вашого бажання

КАПЛИЦЯ БЕЗПЛАТНА

PHONES: ST 4-1418 — ST 4-1234

HASYN FUNERAL HOME

**2241 North Broad Street
Philadelphia 32, Pa.**

УВАГА! — ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. — УВАГА!

Окружна Рада Союзу Українок у Філадельфії

відсвяткує

Десять-літній Ювілей

З ЦЕЙ НАГОДИ, В НЕДІЛЮ, 13 ЧЕРВНЯ, Ц. Р.

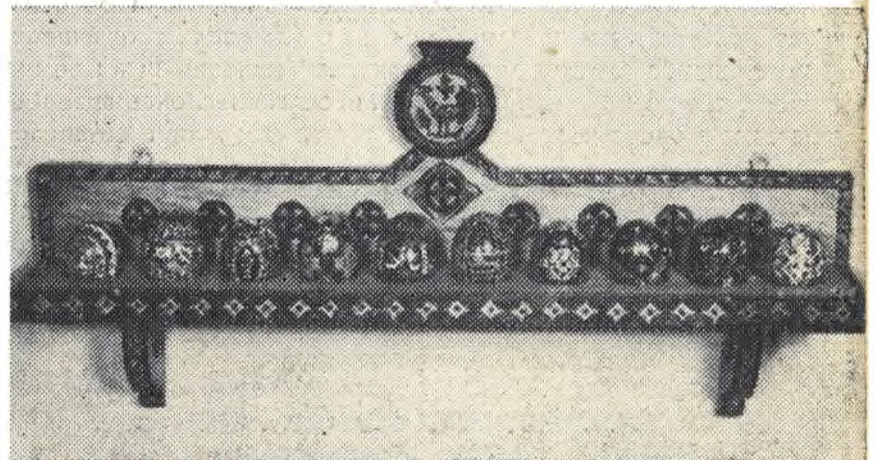
в годині 5 пополудні, буде

КОНЦЕРТ І БЕНКЕТ

в Українській Салі, 849 Н. Френклин вулиці,
а опісля танці при музиці Михайла Кузбита

Шановні громадяни й громадянки, братства, сестрицтва, товариства й відділи Союзу Українок Америки! Окружна Рада СУА усіх вас щиро запрошує до участі в цім святі.

Окружна Рада СУА яка об'єднує сім відділів СУА у Філадельфії й відділи околичні, причинилась за 10 років свого існування дуже багато для звеличання української громади у Філадельфії. Здобутки Окружної Ради СУА є тим самим здобутком цілої нашої громади. Ми бажаємо у цей день нашого 10-літнього ювілею поділитись з вами своєю радістю, тому й просимо Вас усіх сердечно прийти.

ДЕКОРАТИВНА ПОЛИЧКА НА ПИСАНКИ

Великою прикрасою нашої хати може бути гарно і стилево вироблена декоративна поличка на писанки. Приміщена у ідальній кімнаті над низьким креденсом надає кімнаті ориґінального українського характеру. При тому писанки які є зразком великого народного мистецтва, мають своє безпечне приміщення та постійно чарують наше око своєю красою. (Полички такі можна замовити в адміністр. Нашого Життя у двох величинах на 6 писанок в ціні 7.95 і на 3 писанки в ціні 4.95 включно з коштами пересилки. Писанки також можна замовляти в ціні від 1 дол. до 2 дол. за штуку.

Панчохи не будуть так скоро вишошуватись на пятах і пальцях, коли ті місця натреться тафлею парафіни (земний віск), або звичайною білою свічкою. Після кожного прання знову повоскувати ті місця ново.

ЦВІТИ

на весілля, похорони й інші
оказії

замовляйте тільки в українського квіт'яра

Еміліян М. Матковський
ДОСТАВЛЯЄ ВСЮДИ В МІСТІ
ФІЛАДЕЛФІЇ

EMIL M. MATKOSKI
2904 W. Poplar Street
Philadelphia 30, Pa.

Phone: FR 7-5582

Phone: POPlar 5190

EMIL KULCHUSKY

NOTARY PUBLIC

REAL ESTATE INSURANCE

2231 Fairmount Ave.
PHILADELPHIA 30, PA.

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український
ПОГРЕБНИК
на Філадельфію й околицю

MICHAEL F. NASEVICH
N.E. Cor. Franklin & Brown
PHILADELPHIA, PA.

Tel. MARket 1320

Обслуга в день і ночі